

Kariera sportowa

30 lipca 1980 zdobył tytuł mistrza olimpijskiego w skoku o tyczce w Moskwie z wynikiem 5,78 m – jednocześnie ustanawiając nowy rekord świata.

Pamiętany z powodu gestu, który dwukrotnie wykonał w stronę gwizdzących kibiców sowieckich tzw. gest Kozakiewicza.

Na swoich pierwszych igrzyskach, cztery lata wcześniej w Montrealu, skacząc z kontuzją stopy, zajął w konkursie 11. miejsce.

W 1980 dwukrotnie ustanawiał rekordy świata: wynikami: 5,72 i 5,78 m. W tym też roku wygrał Plebiscyt Przeglądu Sportowego, zostając wybrany na najlepszego sportowca roku w Polsce.

Inne osiągnięcia to: Halowe Mistrzostwo Europy (1977, 1979), wicemistrzostwo Europy na otwartym stadionie (1974) i dwa brązowe medale w hali (1975, 1982).

W czasie swojej kariery 8-krotnie poprawiał rekord Polski, windując go od 5,32 m w roku 1973 do 5,78 m w roku 1980. Był też 10-krotnym mistrzem kraju.

W 1985 wyjechał na stałe do Niemiec. Po otrzymaniu obywatelstwa niemieckiego kilkakrotnie wystąpił w turniejach lekkoatletycznych w barwach tego kraju. W 1986 dwukrotnie poprawiał rekord RFN doprowadzając go do poziomu 5,70 m. Wiele lat mieszkał w Elze pod Hanowerem. Odznaczony m.in. złotym i srebrnym Medalem za Wybitne Osiągnięcia Sportowe oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1980). Bohater książki Gest Kozakiewicza Ireneusza Pawlika (1994).

Był zawodnikiem Bałtyku Gdynia.

Rekord życiowyskok o tyczce – 5,78 m (30 lipca 1980, Moskwa) – 8. wynik w historii polskiej lekkoatletyki

Kariera polityczna W latach 1998–2002 był radnym Rady Miasta Gdyni, mandat zdobył z listy Akcji Wyborczej Solidarność. Był w tym czasie z ramienia gdyńskiego samorządu przewodniczącym Komisji Sportu Związku Miast Bałtyckich. W 2011 roku bezskutecznie kandydował do sejmu z pierwszego miejsca stołecznej listy Polskiego Stronnictwa Ludowego.

